

Z B I O R

Wiadomości Tygodniowych.

w Krakowie

Kwartal Czwarty Num: 3.

Dnia 14. Listopada R. P. 1784.

K O P I A L I S T U

X I A Z Ą C I A J M C I B. W.

Do Przyjaciela swego w Grodnie
mieszkającego.

Zbliża się czas Seymu, gdzie Wmc Pan z obowiązku urzędu swojego mieszkał. Jabych chciał wiedzieć, co tam się będzie działo, y przed Seymem y pod czas Seymu. W Syllogizmie są trzy części. *Major*, objawia rzecz powszechną; *minor* powszechność do szczególności

ści stośnie, *Consekwencya* wyłuszcza, do
po czego się zmierzało. Naprzykład kto
w Grodnie mieszka, wie co się w Gro-
dnie dzieje, a że Wmć Pan w Grodnie
mieszka, *ergo* wie, co się w Grodnie
dzieje; a że w Grodnie będzie Sejm,
ergo będziesz wiedział, co się będzie dziać
pod czas Seymu; a że ja bym chciał wie-
dzieć, co się pod czas Seymu będzie dzia-
ło, *ergo* nie mogę się w tej mierze le-
piej udać, jak do tego, co w Grodnie
mieszka; a że Wmć Pan w Grodnie miesz-
ka, *ergo* udać się do Wmć Pana. y pro-
szę ażebyś Wmć Pana dla mnie Dyaryusz
Seymowy piścić, a zas nie kiedy y swo-
imi listami obylać raczył.

*W każdym świata Horyzoncie.
Są ciekawci ci, co w kącie.*

A to dla tego, że się im rz dko
zdarza co wiedzieć; bo któż dba o wy-
gnańców?

*Słodzą domowe kłopoty
Siostry Agnieszki, Doroty;
Gdy Agnieszce, gdy Teresie
Xiędz Lektor bajkę przyniesie.
Dopiero ta bajka lata
Więc oddzielone od świata.*

Chcąc wiedzieć ludzkie obroty,]
 Zagrzane żądzą niewieścią,
 Gdy nie mogą znać istoty.
 Bawią się przynajmniej wieścią.

Y w pleć męską ta się chęć wkrada,
 wyznaię ia pokornie, iż w tey liczbie
 jestem będąc za Granicą, iak za krta.
 Napisz że mi co, albo każ napisać o Gro-
 dnie: naprzykład

*Jak wszyscy zagrzani Oyczyzny miłością;
 Pataią godną wsparci cnoty żartewością,
 Zapomnieli o żądzach y z nich się wyrzuli:
 Napisz iako o Dobro Braci swoich czuli,
 Zrzucili uprzedzenia dobrego się ieli.
 Nie podlą, prawdą technący, u spaniali i śmieli,
 Czyniąc co czynić można, bez trwogi bez zysku
 Jak mogli Kray dzwigneli z nędzy y ucisku.*

Bywały takie czasy, a chwała Bo-
 gu że przeszły, a day to Boże, żeby się
 nie wrócili, gdzie tak mówić było można

*Iż się ziechali,
 Ażeby rwali,
 Ażeby zwiędli,
 Pili y iedli,*

Aby tracili,

Jedli y pili.

Dawnym zwyczajem

Gryzli się wzajem.

A czyniąc wszystko podłym duchem na-
palcniczym,

Jak przyszli bez niczego, tak wrocili z
niczym.

Chwała Bogu powtarzam i z radością po-
wtarzam, iż się takich nie obawiam.

Przynajmniej ten żyzk klęska zostawia
w Narodzie,

Iż iak niesie przysłowie, mądry Lach po
szkodzie.

Jeżeli tak jest mądrość nasza powin-
naby wszystko przewyżżyć.

Bo też; czyli na ziemi jestże kącik iaki,

Gdzieby się tak iak u nas bieda dała w znaki.

Tylko nam do zupełney kolekcji trzę-
sienia ziemi brakuje.

Ziemia co była nasza set ludzi bogaci,

Znośniej to, gdy się trzęsie, niż gdy się u-
traci.

Przystępuję teraz do Dyariuszu, nie dla
tego, żebym przepisywał regułę, bo
bez tego się obejdiesz, ale żebym
wyraził co wiedzieć pragnę.

Jużci ten co Seymowy, poydzie swoim
kształtem.

Jedno

Jedno powiesz szczególnie, a drugie ry-
czałem.

To jest szczególnie, co będzie dobre, a w
powszechności, co będzie warto być
szczególnym.

Jeżeli się jakie komu dziwaństwo udarzy,
Boć to y znacznym mężom czasem się
zamarzy,

Kiedy umyśl podłaje płaci głupstwu myto,
Niech to poydzie na łtronę, iak plewy
przez sito.

Nie spodziewam tych plewów, ale
jeżeliby były iakowe, bez nich się obey-
dę, ile iak wieśniak napatrzyłem się te-
go, y przy śiewbie, y przy zwożeniu
śnopków.

*Kiedy sie woyt pracy ima,
A gromada z nim sie trzyma,
Idzie wszystko dobrym torem:
Ale gdy idzie oporem,
Gdy z woytem robić nie rada.
Mało zbierze ta gromada.*

RESPONS NA LIST

Xiążęcia JMCI

BISKUPA WARMINSKIEGO

29. Septembris 1734. z Heilsberga
do Grodna pisany.

A iużci Mci Xiąże, choć z niemalym
wstrętem,
Miałę się iednak podiąć być korre-
spondentem.

Rozkaz Pański przeważa, syllogiczne spory,
Inaczej *znegotowałbym* wszystkie mu *Majory*
A wpadłszy z moim *Ergo* z *Barbara* w *Baroce*
Pokazałbym mu na oko,
Ze ta rzecz ma się inaczej,
Niż sobie Xiąże tłumaczy.

Cale to inszego Xiędzu Lektorowi
Nowin Siołtrze Agnieszce przynosić tor-
bami,
Co wynowić zabraknie, to gestem dopowi.
Słodko płyną powieści i kartki z drwinkami
Ale mnie tak nie uydzie ... Trudneż to
roboty   Pisać Seymowe obroty.

Te biegania te wścigi,
Wrzawy, hałasy, intrygi!

Choć prawda, że ta licha i z swemi powody
Dobrey Matki wolności złe, lecz zwykłe
plody

Zdaią się na tym Seymie nie mieć miej-
sca prawie.

Naprzód! intrygi kobiet zostały w War-
szawie,

To niemały Artykuł drugi równy temu,
Ze ci, co to po dawnemu,
Na to się Posły robili,
By iedli, pili, wadzili.

Słyszac że w naszym Grodzie dalekim
zgorżenia,

Nie masz miejsca do zbytów, kobiet do
zwodzenia.

Odrzekli się Posłować, i tym miejsce dali,
Co się prostym Jagiellow Sieciem nie zrażali
Otoż to więc Fundament tych podchle-
bnych wieści,

Które tu slychać po części,
Ze na Seymie, co przypada,[!]
Szczęśliwie poydzie obrada.

Ale czyliż Dyariusz zaczną od nadziei;
Tych iest pełno, z nich przecież rzadko
co się sklei,

Powiem

Powiem co wiem, że było. Oto pozawczora,
 Jedna z najmilszych w życiu była dla nas
 pora. (ny

Widzieliśmy iak Pan nasz. Pan od nas kocha-
 Od tylu czałow żądany,
 Dość czyniąc swey obietnicy,
 Wieźdzał do naszey Stolicy.

Ah! co tu Mci Xiążę były za radości?
 Patrz! wolali ze łzami tłumem ludzie prości
 Patrz! oto Król, oto krew naszego Jagiely!
 Głosy te wszytkich serca radością przeięły
 Maią prawi przyczynę cieszyć się w Ko-
 ronie,

Ze Król tak dobry na Tronie,
 Lecz my większą, że wrocona
 Krew naszego Jagiellona.

To było do południa... że znś po tey gali,
 Wszyfcy na Horodnicę w wieczor się zbie-
 rali,

Szedłem i ia za niemi. Tok karet przed
 drzwiami, (mi,

Wspomniał mi, co tu było przed kilku lata-
 Gdy po kilku-godzinnym w przed pokoju
 staniu,

Przychylając się żądaniu,

Raczył Jaśnie Wielmożny świadcząc łaskę
 swoię,

Otworzyć Pańskie pokoie,

I tonem protekcyi pocieszał lub trwożył.
Lecz iakże infzy dla mnie widok się otwo-
rzył,

Gdym uyrzał, iak Gospodarz ludzki i wspa-
niały,

W serc podbiciu, nie gwałtach szukający
chwały,

Choć przymioty, urzędem, krwią tyczący
tronu,

Tonem grzecznego ukłonu

Wszystkich wita, wszystkich sadza,

K żdego chęciom dogadza.

Oto zażyczyt prawdziwy w Rzeczypospo-
litey

Umieć się wszędzie stawić, gdziekolwiek
użyty.

Widziałem, iak w właściwey powadze u-
rzędu

W pierwfzey Magistraturze, pierwfzy sie-
dział z rzędu.

Widzę, teraz iak znowu Obywatel w
Kraiu,

Choć tego nie ma zwyczajn.

Pod hasłem: *omnes pro Rege.*

Rześliłte ipełnia koleie.

Tey grzeczności w obeysciu skutki nie-
omyln.

Widać iak wszystkich serca dla niego przy-
chylne.

W szczerym swoim wylaniu, aż do rozrzu-
wnienia,

Chciałby same jego zgadywać życzenia
Jasny dowód, że kto chce swoy kredyt
pomnażać,

Nie trzeba strachem przerażać.

Bo to mało zobowiąże;

Lecz tak czynić, iak ten Xiążę.

Opisanie ludu Parakwayjskiego. *

Leży za morzem wielkim Kray świata
zakątny,

Z którego wszystkie rosterk, y z swoiemi
piątny

Iest wygladzon. Kto tylko poznał enotę
kraiu,

Ma udaną w opisie pŕezozolego rodzaju.

Nie cechują znamiony stad, pol granicami

Nie wymierzają; ale wszystkie emi dobrami

Spolecznie się obchodzą; miłofna, rozumna

Gospodarność. społkowe utrzymuie gumna:

Prze-

* *le Paraguay; Voyez la Relation du
SR Florentin Capucin, inserée dans le trei-
zième Recueil des Lettres edificantes & cu-
rieuses, écrites des missions étrangères, ou
est rapporté tout ce qui suit.*

Przełożeni, u swoich dziwną miłość mają
Swoi wzajem u strasznych: ci plugami krają
Zagony, owi radzą o czułość narodu
Owi pospolitego pilną dochodu.

Owi strzegą dobytku, owi zboża mielą
Owi drogi równią, wypełniają ścielą.
Owi budują, owi broń nie Sądztwo
Wyrabiają, a inni spokojne Krawiectwo.

Zaden się o domeczek mieszkania nie boi
Choć, w niebytności jego, ten otworem stoi
Którzy o pochylony dom z rana się bali
Od zniwa powróciwszy, dom cały załali.

Starsi, radą, nie prawem, panują nad swemi
Za władzą, doświadczenie iest z laty dłu-
gimi
Za prawo, własna wola, prawa przyjaciółka.
Ządzą złota wygnala dobr wszelakich
spolka.

A do wszystkiego zdatna, pobożność po-
placa
Ta wszystkim wszystko zbiera, a nie nie
utraca:
Wszystkim życzy, ugadza, nie zayrzy
nikomu
Zgola, wieczny iest pokoy, y w sercu y
w domu.

A lubo

A lubo dzieci uczą Oycowskie przykłady
Są iednak, dla ich nauk, społkowe nakłady
Aż by nie od samey karności domowey
Nadzieia szczęśliwości zawisła Kraiowey.

Urząd y praca Wodzow iest zgodnie obra-
nych

Dać Syny Kraiu ćwiczyć od lat młodocia-
nych

Do czego kto zdatnieyszy. A między ro-
wnemi

Rowne są wszystkie sztuki: iednym nad
drugiem

Gory brać nie dopuszczą, choć są okazalsze
Byłeś się dobrze sprawił, pochwały nie dalsze
Ani mnieysze ma rolnik, niż kto należycie
Na obronę rodaków, wytawia swe życie.

Chociaż iest pokoy w domu, y zgoda z
Sąsiady

Y postrach u postronnych od krajowey rady
Oj męstwa, od I nienia się niezwycięzonych
Jednak zawdy Hetmanow kray ma wysta-
wionych.

Y woyska, y zbroiownie, y sztuki do boiu
Nie dla boiu, ale dla zmocnienia pokoju.
Ten iest prac odpoczynek, po uczczeniu
Boga

W dni Święte; z trąb zadętych tu słyszcy
się trwoga.

Tu widać wojska iezdnych y pieszych
Zołnierzy

Tu się napatrzeć, bitwie bezkrewney Ry-
cerzy

Tak młodź, przywykła oraz do kordą y
kroiu

Co dziś za pługiem, iutro stawia się do boiu.

Szczęśny kray, panowaniem swym dzier-
żąc Hiszpany

Doznają, iak do wojny mają lud wybrany.

Ongi z daniem posiłku, wyzwani na pole

Jako młodź Kadmusowa, grali swoje role.

Zdziwion Król, zdumion narod, iak lud
od lemieszka (fza.

Tłum mieżając zwycięża, zwyciężając mie-
Jak wtorey godzien chwały, że pychę nie
techniony (ny.

Wraca pod prawy starszych, na swoje zago-

W czym tu równa starego jest osada Rzymu

Chociaż z poetycznego wiekopomna rymu

Tam oracz przymuszony do marsa rzemieślni

W zamianę za plug bierze, czci snopy y
krzesła.

A które zostawował nieorany niwy

Na to z pługiem wyiechał sam Senat Sę-
dziwy

Tu oracz z pola Marfa na pole Cerery

Niezmierne swey przynosi cnoty chara-
ktery. A ia-

A iako z zbroją spólną wyskoczył wesóły
 Tak spólny morg uprawia społecznemi woły
 Gotow byż znowu wołan, iesa by wypadła
 Wspólna rzeczy potrzeba, do korda od radła

A nie tak ziemię swoię od nieprzyziaciela
 Jak iednę Penią załstania od wiela

Y prawą od nieprawych cześć Bogu, ztąd
 domy

Zdatne mają nad morzem, iż gdy nieznaomy

Okręt przybiie, w domach swych dadzą
 gościnę

Nie dadzą kraiu swego oglądać nowinę.

Religią nie berlem kray utrzymiemy

Gdy słodkie iarzmo Pańskie na niego kładniemy.

Kontynuacya to jest Cokolwiek o Muzyce.

U podobanie które mamy w iedzeniu y
 w pieciu zgoła mowiąc wżyltkie ukontentowania zmysłow naszych, są nam popolite z bydłętami, ta zaś rolkosz słuchania głosów rozmaitych, iednakże między sobą sfornych, iest zoltawiona samemu tylko Człowiekowi, on sam szczegulnie iest który ją słucha przyzwoitym sposobem. To powinnyby nam uczynić piękne wyobrażenie tey rolkosz, y pokazać nam że iest przednieyszą nad wżyltkie
 inne

inne uciechy. S. Auguſtyn miał zawsze tak wielką chęć do muzyki że o niey napisał szęścioro Xiąg. To prawda że te piſma nie są z owych, któreby uſzły za nayprzednieyſze y za naymocnieyſze, ależ przynaymniey pokazują dość znaczną y niewinną roſkoſz którą Muzyka ſprawuie. Nie trudno nam temu wierzyć, że Muzyka nie przyſzła zaraz do tego punktu w którym ſię teraz znayduie y że powoli w dołkonałości ſwoiey poſiępowała.

Starożytność twierdzi że Amfion pierwſzym był oney wynalazcą. Rymopifowie zaś więcey nad nią przyczyniając wymyſlili, że ſkały rozpieſzczone dźwiękiemiego pieśni, wſzędzy za nim chodziły, dają do poznania przez to wyrażenie, moc iey y dzielność w poruſzeniu ſerc nieuży, tych y naytwardſzych. Ciż Piſorymowie iako to Horacyuſz y inni, nie czynili trudnoſci przydać y to że ſię kamienie ſame przez ſię uſzykowały na ſtrukturę y wyſtawienie murow Thebańskich, ponieważ ſpiewając ſłodko y przyiemnie wzmowił w Thebańczykow onych założenie.

Można też y to twierdzić, że Inſtrumenta Muzyczne wſzyſtkie były wynalezione iedne po drugich, y że wielu wyſmienitych Muzykow było onych wynalaz-

nalazcami. Grecy przyznawali sławnemu Olimpowi swoją obligacyą, którą oni mieli za swoją piękną y przyjemną w graniu y śpiewaniu harmonią. Ciż Grecy usilnie starali się nauczyć się Muzyki z kwitnącej zaraz młodości, ponieważ byli tego rozumienia, że wzbudza zawsze Sentymenty poczciwe, y że odwodzi młodzież od rozpusty. Pospolcie rozumieją że oni są pierwsi ktorzy poczęli zażywać na wojnie Instrumentow muzycznych, iako to surm y piszczałek dla pobudki żołnierzy y dodania im serca do dobrej sprawy.

Sentymenty szacunku y przywiązania do muzyki były tak powszechne w całej Grecyi, że wielki y odważny wodz nie mógł być nigdy za takiego mianym jeżeli nie miał do niej osobliwej przychylności y jeżeli serce jego, nie dzieliło się z nią, honorem swoim y sławą. Między Filozofami było wielu a co większa y przednieyszych y poważnieyszych iako to Pythagoras y Plato, ktorzy utrzymowali że obroty niebios y rewolucye Planet, były nieraką muzyką utawiczną czy harmonią, y dawali tego przyczynę, że wszystkie rzeczy na świecie, były stworzone pod wagą liczbą y miarą.

Refleta na potym.